

Altså først når pressen begynder at tage sagen op og vi andre har boret i den og adskillige journalister har boret i det her spørgsmål, så tager man sagen op. Det er kun, fordi man er bange for opinionen, overhovedet ikke fordi man vil passe på det grå guld eller på grund af alle de flotte seniorpolitiske hensyn. Nu lægger man brugerbetaling på, fjerner servicejobbene og fyrrer de ældre medarbejdere. Det er nemlig det, man gør.

Men lad os få et svar på, hvornår der er skrevet ud. Var det ikke i forgårs?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har det sådan, at hver morgen, når jeg står op, kigger jeg mig selv i spejlet, og så smiler jeg, for starter man dagen med et smil, undgår man utrolig mange besværligheder i løbet af dagen.

Jeg var selvfølgelig meget bæret over, at finansministeren reagerede på min ordførertale, og jeg tænkte: Nu kommer der et vægtigt indlæg om, hvad regeringen gør omkring seniorpolitikken.

Det eneste argument, finansministeren havde for regeringens seniorpolitik, var ikke at gen-drive mit argument omkring servicejobordningen, og det var ikke, at regeringen løber fra sit løfte – oven i købet et løfte, som statsministeren afgav i valgkampen – om forbedringer for de dårligst stillede efterlønnere. Næh, det var spørgsmålet om de statslige afskedigelser. Det eneste argument, regeringen kan komme med omkring seniorpolitik, er: Her har vi da gjort noget; finansministeren har i går – eller var det i forgårs? – udsendt et brev, efter at afskedigelserne har fundet sted ude i ressortministerierne. Det er simpelt hen ynkeligt.

Jeg kan godt forstå, at regeringen ikke er særlig offensiv omkring seniorpolitikken, for sandheden er jo, at man ingen seniorpolitiske initiativer har overhovedet. Det eneste aktive, man har gjort i sin regeringsperiode, er at demontere de seniorpolitiske initiativer, der har været igangsat under den forrige regering med støtte af venstrefløj. Det er det eneste, regeringen aktivt har foretaget sig. Det er da ynkeligt.

Men det er godt, at finansministeren ikke tager til orde og forsvarer sine initiativer, kun gør Folketinget opmærksom på, at man en måned efter, at ministerierne har afskediget folk, sender et brev ud og siger: Hov, I skal også huske at tage lidt hensyn til den ældre del af arbejdskraften. Det er ynkeligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det finansministeren, hvis finansministeren vil svare.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det underer mig, hvor hr. Ole Sohn har sin viden fra. Hvor har hr. Ole Sohn sin viden fra om, hvornår der er informeret, hvornår det er tilrettelagt, hvad man har aftalt, hvornår man har etableret konsulentaftaler, hvornår det er vedtaget, at der skulle oprettes omstillingspuljer?

Kl. 10.40

Det ligger tilbage før jul, at man drøftede, hvordan i alverden man kan tilrettelægge et fornuftigt forløb på hele det statslige område over en 4-årig periode, herunder bl.a. for dem, der skal varsles afsked for i 2002, og dem, der måtte følge i efterfølgende år.

Så vil jeg godt sige, at debatten, instrukserne og informationerne ligger tilbage før jul, og det har været en løbende proces. Sådan har det været: information af samarbejdsudvalg, information af departementschefer, skrivelser til ministerier. Det er ikke noget, der er kommet i går, for 14 dage siden, for 1 måned siden eller 2 måneder siden. Det blev taget op i sin begyndelse før jul.

Jeg siger igen: Der er ingen, der har kunnet gøre mere, end de rent faktisk har gjort. Vi kan ikke stoppe dåbsattester ind i en maskine og få en sortering efter årgang og alder ifølge dåbsattesten. Det er en proces, der ligger decentralt, hvem det i givet fald er man skønner der bliver omfattet af en reduktion af arbejdsstyrken. Men det er dikteret, det er vedtaget og beskrevet, at man tager seniorpolitiske hensyn, altså særlige hensyn til ældre medarbejdere.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi over til ordførerrækken, og det er først hr. Søren Søndergaard og derefter hr. Ole M. Nielsen.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal indskrænke mig til to bemærkninger. Den første bemærkning er, at vi da også er kede af, at det kun var 3.000, der i første omgang fik mulighed for at benytte sig af det her tilbud. Vi kan jo se en stigende interesse hen imod afslutningen af perioden, og det er jo så et argument for at gøre ordningen bedre og for at udbrede den, det er jo ikke et argument for at afskaffe den.